

ת"פ (חדרה) 72868-07-24 - מדינת ישראל תביעות חוף - שלוחת חדרה נ' כראם עסלי

ת"פ (חדרה) 72868-07-24 - מדינת ישראל תביעות חוף - שלוחת חדרה ע"י נ' כראם עסלי ע"שלו חדרה
ת"פ (חדרה) 72868-07-24

מדינת ישראל תביעות חוף - שלוחת חדרה ע"י
ב"כ עו"ד ספיר חרזי

נגד

כראם עסלי ע"י

ב"כ עו"ד יחיא מאמון

בית משפט השלום בחדרה

[04.08.2025]

כבוד השופט ערן זלר

החלטה

בא כוח הנאשמת טען כי המאשימה השתתתה תקופה ארוכה טרם הגישה את כתב האישום; עוד הוסיף כי בחומר שקיבל אין כל הסבר מניח את הדעת מדוע חלף זמן כה רב עד הגשת האישום.
1. ביום 20.7.25 המאשימה העבירה הודעת עידכון בה טענה כי לא הייתה כל חריגה ממסגרות הזמנים שהדין קוצב לסיום החקירה ולהגשת אישום. היא הטעימה כי מלכתחילה התיק הועבר מיחידת החקירות ליחידת ההסדר המותנה של התביעות, ונעשו נסיונות לסיים את התיק בדרך של הסדר מותנה, אך אלה לא צלחו. בהחלטתי מאותו יום אפשרתי לב"כ הנאשמת להתייחס לדברים עד ליום 31.7.25. אך עד כה לא הוגשה כל תגובה או התייחסות שלו לדברים.

2. סבורני כי הצדק עם המאשימה.

3. נראה כי המשטרה עמדה בתנאי סעיף 2(ב) לנוהל אח"מ מספר 300.05.166 "הגבלת משך החקירה נגד חשוד", שכן מאז התרחשות האירוע הנטען באישום (10.1.22) ועד העברת התיק מיחידת החקירות ליחידת ההסדר המותנה (8.5.23) חלפו כשנה ו- 4 חודשים; כלומר חקירת הנאשמת אשר נחשדה בעבירת עוון הסתיימה תוך פחות משנתיים.

4. מאז קבלת התיק בתביעה (8.5.23) ועד הגשת האישום (29.7.24) חלפו קרוב ל- 15 חודשים; תקופת זמן זו אינה חורגת מפרק הזמן המקסימלי הקצוב לטיפול התביעה בתיק, ממסירתו לידיה ועד לקבלת החלטת התובע, על-פי האמור בסעיף 4א(2)(ב) להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מספר 4.1202 "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום". זאת אף מבלי להביא בחשבון את העילות שבהתקיימן יעצר מניין פרקי הזמן הקצובים לטיפול התביעה המנויות בסעיף 4ג להנחיה, ביניהן הליכי שימוע והליך מו"מ לסגירת תיק בהסדר מותנה.
5. אין להתעלם מכך כי כתב האישום הוגש יותר משנתיים וחצי לאחר ההתרחשות הקצרה מאוד הנטענת בו. האישום קצר ונקודתי ורשימת עדי התביעה בו כוללת 5 עדים בלבד, שהם 4 שוטרים והמתלוננת עצמה. הדעת בהחלט אינה נוחה מכך כי מעת האירוע ועד הגשת האישום חלפו למעלה משנתיים וחצי. בשים לב להיקף האישום ולטיב האירוע מדובר בחלוף זמן לא מבוטל. עם זאת, נראה כי המאשימה לא ישבה באפס מעשה, ומתגובתה עולה כי בחלק מהזמן בו היה התיק בתביעה נעשו נסיונות לגבש הסדר מותנה - דבר שעוצר כאמור את מניין הזמן לסיום הטיפול בתיק כאמור בהנחיית היועץ האמורה; ממילא מדובר לכאורה בזמן שנוצל בניסיון להגיע לתוצאה שהיא נוחה יותר עבור הנאשמת מאשר הגשת כתב אישום. מכל מקום, כאשר "הליכי חקירה והעמדה לדין הלכו ונמשכו על ציר הזמן במסגרת התקופות שנקבעו בנהלי רשויות החקירה ובהנחיית היועץ המשפטי לממשלה, ככלל, לא יהיה מקום לקבוע כי נפל שיהוי בהתנהלותם...." (רע"פ 813/20 מדינת ישראל נ' ילדרים (4.1.21)).
6. הצדדים לא טענו בעניין, ועל כן למעלה מן הצורך אדגיש כי אין די בשיהוי כשלעצמו כדי לבסס הגנה מן הצדק; כאשר ככלל, שיקולים של חלוף זמן ושיהוי, ראוי לשקול במסגרת הטענות לעונש ככל שהתיק מסתיים בהרשעה (ראו: רע"פ 3396/99 נאבסו נ' מדינת ישראל (6.7.99); ע"פ 7989/17 דשקוב נ' מדינת ישראל (18.4.18); ע"פ 8439/17 שמאילוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 19 (3.4.19)).
7. אכן, בנסיבות מסוימות שיהוי ממשי בהגשת כתב האישום, אף אם אין בו כדי לבסס טענת התיישנות, עשוי להוביל לביטול כתב האישום; אולם עיון בפסיקה מלמד כי הדבר צריך להיות מבוסס על שיהוי בלתי נסבל שאין בצדו כל הסבר, כאשר ניהול המשפט בנסיבות אלה פוגע בחוש הצדק וההגינות ולעתים אף ביכולתו של הנאשם להתגונן (ראו למשל: ת"פ (מחוזי נצ') 141/09 דהן נ' מדינת ישראל (26.5.10); ת"פ (חי') 6548-01-09 מדינת ישראל נ' מוסטפא (27.12.09)). לטעמי המקרה שלפניי אינו כזה, ולו בשל כך שחלק מן השיהוי נגרם נוכח הניסיונות שנעשו לסיים את התיק מחוץ לכותלי בית המשפט, בדרך של הסדר מותנה - הליך שטמון בו פוטנציאל להביא לתוצאה נוחה ומיטיבה יותר לנאשמת מאשר הגשת אישום.
8. סוף דבר - הטענה לשיהוי נדחית, במובן זה שאיני מוצא מקום להורות על ביטול כתב האישום בשל הזמן שחלף עד להגשתו.
- ניתנה היום, י' אב תשפ"ה, 04 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.